

Zhodnocení války na Ukrajině, jak je předkládá Scott Ritter

Jane Kaufman, 12. prosince 2022

[Někteří se obávají](#), říká Scott Ritter, že ukrajinský President Zelenský uprchne někam do zahraničí, třeba do Spojených států, nebo do Israele, kde má své mnohamilionové majetky. Ale Rusům je asi zcela jedno, jak se zachová. Je jasné, že kdyby měli zájem ho zajmout, nebo odstranit, že by to už dávno udělali. Při jeho nedávné návštěvě Chersonu poté, co ruská vojska odtud odtáhla, Rusové o něm dobře věděli. Mnozí žádali vojenské vedení o povolení zastřelit ho, ale bylo jim řečeno: „Ne, nechte ho být. Nechte ho dělat co chce.“

Rusové pravděpodobně ani nemají v úmyslu Zelenského postavit před soud a obvinít z válečných zločinů. Zdá se, že si tuto možnost chtějí ponechat pro ty, kteří zločiny skutečně páchali, o nichž dobře vědí kdo jsou a kteří spravedlivému trestu nejspíš neuniknou.

Zelenský je totiž pro Rusko snad to nejlepší, co mohli chtít. On ve skutečnosti Rusům pomáhá. Jeho neschopné vedení země, vytváření chaosu mezi členy vlády, neochota přistoupit na diplomatické řešení konfliktu, zbytečné protahování války, která stojí denně stovky životů, to všecko bude nakonec ku prospěchu Ruska. Lidem neunikne ani to, že hnal ukrajinská vojska do sebevražedných útoků na ruské pluky, že zničil ukrajinskou ekonomii, mlčky souhlasil s terorizováním, mučením, znásilňováním a vražděním vlastního lidu a mnohé jiné přestupky, kterých není málo.

Diplomatické jednání se Zelenským o konci války Rusové naprosto vzdali. V současné době chtějí ukončit válku na Ukrajině tak, že vyhrájí vojensky, namísto diplomatického smíru. Během pár týdnů dorazí do předních linií 10 až 15 nových, čerstvě vycvičených divizí, které budou stát proti stále se zmenšující ukrajinské armádě, která se touto dobou skládá převážně z cizinců, žoldáků a polských bojovníků v ukrajinských uniformách. Země již bude zamrzlá, takže tanky se nebudou bořit do bláta a pak Rusko asi válku ukončí po svém.

Průběh války na Ukrajině

Když si uvědomíme, že 24. února t.r. vtáhli Rusové na Ukrajinu s pouhými 200 000 vojáky, oproti trojnásobné přesile poměrně dobře vycvičených a udatných Ukrajinců a že za tu dobu převzali jednu pětinu země, přičemž šetřili civilní obyvatelstvo a obytné části měst a vesnic kde mohli, tak to není malé vítězství.

Západ tomuto postupu nerozumí. Hned koncem února odhadoval americký Generál Mark Milley a mnoho jiných odborníků, že Rusové dobydou Kyjev během 72 hodin a celou Ukrajinu do týdne. Nic z toho se nestalo. Tito lidé totiž čítali s tím, že Rusové budou vést válku tak, jak by ji vedli oni sami. To znamená, že vtrhnou do země, zničí všecko, co jim stojí v cestě, postřílejí všecko, co se hýbe a zaberou jedním rázem celé území.

Rusové nic takového neudělali, protože Ukrajinci jsou přece jejich bratři a oni je musí chránit, což je něco, co Západ nechápe. Když Američané vtáhli do Iráku, neměli nejmenší soucit s místním obyvatelstvem. Pro ně to byly hadrové hlavy (turbany) a střídali je kde je potkali. Ne tak Rusové, ti si nesmírně váží kulturní slovanské jednotnosti a nešli by proti svým vlastním.

Takže Západ ve skutečnosti Rusům nerozumí a ani se jim rozumnět nesnaží. Proto Rusko někde přecení, jinde nedocení. Považují je za malé, nerozumné děti a podle toho se k nim

chovají. Je v tom samozřejmě notná dávka arogance a pýchy. Tyto „děti“ jsou totiž víc dospělé, než oni sami a dnes zkoušejí situaci vyřešit tak, aby nafoukaný Západ příliš neurazil a tím ho nevyprovokovali k nejhoršímu a přitom mohli konečně s válkou skončit.

Když ruské tanky vjely koncem února na Ukrajinu, přišlo s nimi 200 000 vojáků. Ne všichni šli přímo na frontu, mnozí obstarávali zásobování, přísun zbraní a podobné potřeby, takže můžeme čítat, že se jich do prvních linií dostalo asi 60 000. Jelikož přední linie měly délku 1000 km, to dělá 60 vojáků na kilometr. Je 60 vojáků schopno ten kilometr ubránit proti nepřítelově armádě, která se shlukne na jednom místě a zaútočí? Těžko. Proto museli Rusové mnohdy ustoupit a ponechat Ukrajincům falešný pocit, že vyhrávají.

Zbraně a náboje do nich

V brzké době, kdy se přidá dalších 10-15 nových pluků, bude ruské vojsko stát proti troskám ukrajinské armády, která nemá ani potřebné náboje do svých zbraní. Zato Rusové, ti mají nábojů na tisíce, ne-li miliony. Byly doby, kdy vystřelili 60 000 dělových náloží za den – ve válce v Iráku, jak říká Scott Ritter podle vlastní zkušenosti, Američané také vystřelili 60 000 nábojů, ale za celou dobu trvají.

Dostatečné množství munice je ve válce to nejdůležitější. Ten, kdo nemá náboje, je mrtev.

Americká 101 brigáda, touto dobou v Evropě, má celkem 18 howitzerů (malá děla), zato Rusové jich mají 300. Francouzové prohlásili, že vyrobí dalších 8 Caesar děl, ale co je to proti osmi stovkám ruských děl stejné ráže? Kdyby měla Amerika vtáhnout do války, tak jejich munice by vydržela asi 2 týdny. NATO je na tom ještě hůř, ti se již vydali ze všeho.

Německo by bývalo mohlo vyprodukovat ledacos, ale v současné době se dobrovolně zbavují průmyslu, takže postupně nebude nikdo, kdo by mohl zásobovat armádu. Firmy, které již zavřely dveře, je těžko znovu otevřou. Mnozí podnikatelé se odstěhovali do Států, kde je vítají s otevřenou náručí. Pochopitelně, když ptáčka lapají, pěkně mu zpívají.

A Spojené státy zcela nestydatě odvádějí z Evropy průmysl, odborné pracovníky, což posiluje jejich ekonomii a ničí tu evropskou. Nakonec, jsou to přátelé Evropy, takže to je asi podle nich přátelské gesto. Přikázali Evropanům přestat kupovat levný ruský plyn a ropu, což tito jako největší oslové učinili a teď jim prodávají své vlastní energetické suroviny, 10 až 20 krát dražší, než ty ruské. Takže tímto „přátelským“ způsobem zkoušejí Evropu zničit.

Ale ani Amerika by nedokázala vyrobit dostatečné množství nábojů, potřebných pro válku. Jsou schopni vyrobit nejvíc 8 HIMARS raket za měsíc, což je naprosto nedostačující. Americký průmysl je totiž nastaven na produkci v období míru, kdy je ještě ke všemu omezován vládním finančním rozpočtem. Převést tuto ztuhlou a nepružnou mašinerii na válečnou produkci by trvalo měsíce, ne-li roky. Kdežto Rusové již dávno zavedli válečnou produkci a chrlí další a další zbraně a munici obrovským tempem.

K tomu je nutno připočítat, že i ty zbraně, které byly na Ukrajinu Západem dodány a které se opravdu dostaly do rukou ukrajinským vojákům, potřebují průběžný servis, aby byly funkční. Když nejsou udržovány, pak nefungují a jsou prakticky k ničemu. Ukrajinci tuto údržbu nejsou schopni sami provádět, takže většina těchto zbraní jim vůbec na nic není.

HIMARS [rakety](#) se ukázaly být velice účinné, ale podle různých zpráv se vyskytl jistý nejmenovaný německý podnikatel, který jeden nový, nepoužitý HIMARS někde získal a dal

ho Rusům. Ti celé zařízení prozkoumali a přišli s novým počítačovým programem pro jejich protiletdeckou obranu, který dokáže naprosto přesně spočítat předpokládanou dráhu rakety a každou z nich zničit. Takže éra HIMARSů tím prakticky končí.

Rusové mají podobné střely, Tornádo-S, rovněž s dalekým dostřelem a značnou přesností, podobně jako HIMARS. Jenže tam, kde HIMARS dostřelí na vzdálenost 80 km s přesností 5 až 10 metrů, ruské 9A54 Tornádo-S dostřelí na 120 km, s úměrnou přesností. A ještě ke všemu je mnohem rychlejší, doba doletu jsou pouhé 3 minuty.

Sankce a politické machinace

Jak říká Scott Ritter, když nemohli západní spojenci dostat Rusko na válečném poli, tak si na ně vymysleli sankce. Jenže ani to nefungovalo podle plánu. Nakonec se ukázalo, že Rusové vůbec neutrpěli ničím z toho, co si na ně Američané vymysleli a co pak Evropané poctivě zavedli. Zato Evropa doplácí na každý zákaz a příkaz, který sankce obsahovaly. Přesto, jak se dalo očekávat, s ohledem na myšlenkovou úroveň dnešních politiků, nikdo z nich se nepoučil a v současné době zkoušejí na Rusko uvalit další balík sankcí, v pořadí devátý.

Možná to je i nějaký druh testu, kdy zkoušejí, jak daleko se dostanou. Je ale smutné, že potřebují něco tak zjevného zkoušet, než pochopí, že to celé nefunguje.

Evropské státy jsou vesměs válkou na Ukrajině znechuceny. Jejich zdroje nejsou nekonečné a celá Evropská unie je na tom ekonomicky velmi špatně, už kvůli zákazům a omezením v období COVIDu a později kvůli svým vlastním sankcím proti Rusku, takže nejsou schopni Ukrajinu nadále podporovat. A čím dál víc lidí mluví o tom, že by válka měla být skončena.

Amerika by nejraději táhla válku na Ukrajině až do r. 2025 a je ochotna ji financovat až do svého vlastního bankrotu. ([K tomu už](#) ale opravdu došlo, v r. 1933, kdy Spojené státy vyhlásily bankrot, přestaly být republikou a staly se majetkem mezinárodních bankéřů, jejichž nároky jsou uplatňovány skrze OSN, Světovou banku (World Bank) a IMF (International Monetary Fund). Před lidmi se dále hraje divadlo, jakože je zde vláda, Kongres a Senát, ale to jsou pouhé korporáční administrativní celky, bez skutečné pravomoci.)

Lži a lži a další lži

Celé situaci neprospívá, že jak jednotlivé vlády, tak i media stále dál nalhávají obyvatelstvu, že ukrajinští hrdinové válku vyhrávají, zatím co Rusové prohrávají. Vůbec jim nevadí, že pravý opak je pravda. Bude velice zajímavé sledovat, s jakými dalšími nepravdami se vynoří na svoji obhajobu, až se skutečná pravda dostane na veřejnost – ta doba už není daleko.

Stejně tak nadnárodní jednotky, jako je OSN byly již mnohokrát informovány o skutečné situaci na Ukrajině a přesto nadále setrvávají u současné propagovaných výmyslů. Nedávno požadovali, aby Rusové platili Ukrajině reparace, aby se stáhli na své vlastní území a vrátili ukrajinskému vedení Krym, Donbas, Cherson a Záporoží.

I jejich jednotka IAEA (International Atomic Energy Agency) se celkem zbaběle podržela současně hlášených lží, než by světu vyjevili, kdo je ten, kdo atomovou elektrárnu v Energodaru odstřeluje. Byli tam, měli s sebou i balistického odborníka a viděli krátery v zemi, které ukrajinské střely vytvořily. Dokonce jsou u jednoho z nich vyfotografováni.

Scott Ritter říká, že zjištění původu střely, odkud byla vystřelena a i její druh jsou základní výpočty, které je možno z vytvořeného kráteru odvodit a které znají i vojáci sami, ne pak

balističtí odborníci. Údajně i některé děti na Ukrajině poznají podle zvuku, který raketa vydává, když letí, co je to za střelu a dovedou zhruba určit odkud byla vystřelena.

Německý průmysl ohrožen

Jeden z cílů pro dvě světové války bylo zničení německého průmyslu. Německo bylo příliš silná konkurence pro Anglii, takže Britové se dohodli s Amerikou, že Německo zničí. Těsně po první válce se Winston Churchill vyjádřil, že: „Jestli bude německé zboží znovu všude prodáváno ... pak jsme tu první světovou válku vedli zbytečně.“

Později, v r. 1936 prohlásil: „Tu další (2. světovou) válku na Hitlera nanutíme, ať už ji chce, nebo ne.“ Jindy řekl: „Německo je příliš mocné. Musíme je zničit.“ O tři roky později, na podzim r. 1939 tvrdil, že: „Tato válka je anglická válka a její cíl je zničení Německa.“

Dnes se jim to daří. Německý průmysl se houfně stěhuje ze země, donucen vysokými cenami energie a přilákán do Spojených států zdánlivými výhodami, které tito nabízejí. To všecko je samozřejmě další trik US, další podvod, další snaha zničit německou konkurenci a nahradit ji podradnějšími výrobky z Anglie a kdoví odkud.

Německo by se ovšem mělo zamyslet. Zničení plynovodů Nord Stream není zanedbatelná záležitost. Je to útok, na něhož by bylo bývalo vhodné zareagovat vyhlášením války pachateli. Kdo je ten pachatel? S největší pravděpodobností je to Británie, anebo Amerika, nejspíš oba dohromady. Rusko to rozhodně není; neničili by vlastní, miliardový majetek.

Jestliže Amerika a Británie zničily plynovod, pak to znamená, že NATO spojenci Německo napadli a Němci se ani nebránili. Ti stejní spojenci je dále napadli sankcemi proti Rusku, které ničí německý průmysl a nutí je uchýlit se k Americe, která celou situaci záměrně způsobila, aby přesně k něčemu takovému došlo.

Věřím, že kdybyste se o 10 let později zeptali kterékoliv z těchto německých firem, které se právě stěhují do Spojených států, jestli to byl dobrý a rozumný krok, že by vám odpověděli, že ne. Sice si jaksí na chvíli pomohou, ale problémy s rozdílnými podmínkami cizího státu, se zcela jinou lidskou mentalitou a podpořeny nezvyklými byrokratickými požadavky, které sice nejsou tak nepřátelské jako ty evropské, ale obsahují mnoho záludností jiného druhu, než na který jsou zvyklí, to všecko dohromady nebude snadné překonat. A s větším rozhledem, po 10 letech musí každý z nich přiznat, že by bývali udělali líp, kdyby zůstali v Německu a tam se snažili o nápravu a o patřičné změny.

Naštěstí, je očekáváno, že Evropská unie své vlastní útoky proti Rusku nepřežije. Už teď se objevují trhliny v její struktuře. Stejně tak současná německá koaliční vláda, která jedná přesně podle přísloví „kam vítr, tam plášt“, pravděpodobně dlouho nevydrží. Bylo by velmi dobré a pomocné, kdyby nová vláda, která je nahradí byla rozumnější a moudřejší.

Nová německá vláda bude mít před sebou obtížné úkoly, z nichž ten nejtěžší bude znovu vybudovat německý průmysl. Už z toho důvodu by se měli zbavit svrabu a parazitů z Evropské unie a připojit se k BRICS.

BRICS

Mnozí se divili, že se ruský President Putin nezúčastnil letošního setkání G20 národů v Indonézii. Ale proč by to dělal? Možná by jeho přítomnost odradila některé jiné státní představitele a tak jel na setkání Ministr zahraničí Lavrov, byl velmi pěkně přijat, všichni se

k němu chovali přátelsky a odejel dříve, než došlo k fotografování účastníků. Takže se nikdo z nich nemusí obávat, že by byl viděn na stejné fotografii s ruským diplomatem.

Když ovšem vezmete G20 a odečtete od toho G7 (EU, Anglie, Francie, Německo, Itálie, USA, Kanada a Japonsko) tak co dostanete? Výsledek je BRICS. Putin se nepotřeboval zúčastnit setkání G20; každá schůze BRICS národů je mnohem lepší řešení a je to místo, kde dochází k produktivnímu dojednávání skutečných obchodních záležitostí.